1833. Nr. 4.

DRENTSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 11 JANUARIJ.

De Agent van den Algemeenen Rijks-kassier, te [illegible] verwittigt bij deze, zoo veel noodig, de [illegible] belanghebbenden, dat, van af maandag den 14den dezer en vervolgens, ten zijnen kantore zullen worden ingetrokken de certificaten, gesproten uit de negociatie van 138 millioenen, volgens de wet van den 6den Januarij 1832 (*Staatsblad* n°. 9), tegen uitbetaling van één ten honderd van de som in dezelve uitgedrukt.

Assen, den 10den Januarij 1833.

De Agent voornoemd,
H. J. OOSTING.

[illegible]

De [illegible] van zondag den 6den dezer deelt een rapport mede van den generaal *Chassé*, van den 29sten December, waarin Z. Exc. zegt, dat op den 24sten de maarschalk *Gérard*, verge[illegible] generaals, hem een bezoek te hebben gegeven op de Citadel, en hem de grootste komplimenten over de verdediging had gemaakt.

De generaal bevestigt, dat de maarschalk zeer onvergenoegd op den kolonel *Koopman* was, en hem niet in de kapitulatie wilde begrepen hebben. Op het stellig besluit van den braven *Chassé*, om even als den kolonel behandeld te willen worden, *dewijl het de pligt van elken bevelhebber is, om als krijgsgevangene het zwaarste lot mede te dragen*, [illegible] officiers hunne wapenen terug [illegible], en zijn de schepelingen mede in de kapitulatie begrepen geworden.

De generaal deelt an den brief van den maarschalk aan hem mede, van den 27sten December, waarin deze hem voorstelt met het garnizoen naar Holland terug te keeren, mits zich verbindende, *om de wapenen niet tegen Frankrijk en deszelfs bondgenooten, en bepaaldelijk niet tegen Belgie te dragen, zoo lang de tusschen deze laatste Mogendheid en Nederland te maken schikkingen niet tot stand zullen gebragt zijn.* Het antwoord van den generaal *Chassé* is weigerende.

Voorts bevat de *Staats-Courant* eene dag-order van den generaal *Chassé*, van den 27sten December, aan de bezetting van de Citadel en onderhoorige forten, waarin hij kennis geeft van 's Konings goedkeuring, die hebbende Z. M., door hem het grootkruis te schenken, daarvan een bewijs aan de geheele bezetting willen geven.

Eindelijk vindt men in de *Staats-Courant* eene nieuwe naamlijst der op de Citadel gesneuvelden, gekwetsten en vermisten.

— Bij de beraadslagingen over het ontwerp van wet, betreffende de grondbelasting voor 1833, in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van maandag den 7den ll. gehouden, heeft de heer *Knijphorst*, na andere sprekers, ook het woord [illegible] het ontwerp van [illegible] voor 1833.

Deze zwarigheden betreffen zoo wel den vorm van het ontwerp van wet als het onderwerp waarover.

Ik beschouw de wet van den 23sten November 1798 als de basis, waarop de grondlasten worden geheven, en het is deze wet, die voorschrijft, dat de wetgevende magt jaarlijks [illegible] door den omslag over de provincien, welke dezelve over de gemeenten verdeelen en in welke de zetters den omslag over de belastingschuldigen regelen.

Het ontwerp in discussie bevat nu wel geenen omslag over de provincien van de helft der grondlasten, namelijk van het beloop zoo als dat in vorige jaren is uitgeschreven, maar art. 3 stelt voor dat vier millioen en ruim twee tonnen gouds zullen worden gedragen door de provincien en gemeenten naar de verkregene uitkomsten van het kadaster.

Van deze som is geene verdeeling over de provincien voorgesteld, welke naar mijn oordeel in het ontwerp van wet had moeten zijn opgenomen. Die vorm is tot nu toe gevolgd en nader bij art. 3 der wet van den 24sten December 1829 bevolen.

Voor één vierde gedeelte van de grondlasten over 1832 is die vorm verlaten, waarschijnlijk omdat alstoen, de uitkomsten van het kadaster niet bekend zijnde, dezelve niet tot basis van een voorstel konden dienen.

Ik houde dien vorm van groot belang; alle jaren behoort het bedrag van iedere provincie bepaald te worden, omdat er veelvuldige redenen kunnen zijn, die op eenen tijdelijk verminderden aanslag voor eene provincie billijke aanspraak geven, zoo als zijn kalamiteiten, als het gevolg van overstroomingen, die den grondbezitter buiten staat stellen van zijne vruchten te trekken, als het gevolg van den oorlog, waardoor een gedeelte eener provincie tot defensie van den Staat wordt geïnundeerd, zoo als in deze moeijelijke tijden het geval is in de provincie Zeeland, waar onderscheidene grondbezitters hunne landen niet kunnen doen gelden en alzoo niet

verpligt kunnen worden daarvan belasting te betalen.

Dezelfde wet van 1798 wil ook, dat de aanslag der grondlasten geschiedt bij eene geëvenredigde gelijkheid over alle de grond-eigendommen, naar derzelver zuivere opkomsten.

Ik heb mij, niettegenstaande alle navorschingen, niet kunnen overtuigen, dat de werkzaamheden van het kadaster hebben geleverd zoodanige uitkomsten, dat men het er voor houden mag, dat de zuivere opkomsten in de verschillende gemeenten, veel minder in de onderscheidene provinciën geëvenredigd zijn getaxeerd, maar wel de zedelijke overtuiging verkregen, dat men in sommige oorden van ons Rijk is afgeweken van eene *goede* taxatie en de taxatie heeft overdreven zoodanig, dat in de provincie, waaruit ik de eer heb gecommitteerd te zijn, al de kantonnale vergaderingen bevonden hebben, dat ruim een derde de huurwaarde boven de wezenlijke waren opgedreven, en voorwaar ook geen wonder, want de leiding der werkzaamheden was aldaar opgedragen aan buiten-genoten, meerendeels van Belgieschen oorsprong, jonge lieden, zonder ondervinding en zonder eenige plaatselijke kennis, en waaronder, die de land-taal niet verstonden; mogelijk is dit ook het geval geweest met de taxatien in andere gewesten.

Bij mij is de overtuiging ontstaan, dat de provincie Vriesland, in den aanslag bij art. 2 der concept-wet opgegeven, te hoog is opgedreven, en dat die aanslag in geene evenredigheid staat tot andere provinciën, welke overtuiging mij geene vrijheid geeft in de toekomst die provincie tot die hoogte in den aanslag te belasten, en zoo komt het mij ook niet onwaarschijnlijk voor, dat andere provinciën in eene geringere mate mede te hoog zijn aangeslagen.

In deze overtuiging mis ik den grond, waarop ik mijn denkbeeld tot aanslag kan doen rusten, en ik zoude daarom gaarne zien, dat de provinciën, die te hoog zijn aangeslagen, wierden verminderd, zonder dat de andere, voor als nog, wierden verhoogd, of dat de [illegible] tot nadere verrekeningen wierden betaald, en alles [illegible] de reclames van particulieren, van gemeenten en provinciën, naar de grondslagen van wettige bepalingen, waren afgedaan.

Het zijn deze consideratiën die, zoo dezelve niet opgelost worden, mij zullen bewegen mijne stem vóór de wet te weigeren.

— In alle onze grens-vestingen wordt een vast korps geoefende scherpschutters met buksen gewapend. Het nut van dat wapen is bij de verdediging der Citadel van Antwerpen op eene treffende wijze gebleken.

— Er is eene nieuwe russische leening bij de heeren *Hope* en *Comp.* opengesteld, welke twintig millioenen roebels in zilver beloopt, tegen vijf pct. rente.

— Den 8 Januarij. H. K. H. de Princes *van Oranje* is, met Hoogstderzelver drie zoonen, uit het hoofdkwartier van het leger, alhier teruggekomen.

— Uit de belgiesche bladen blijkt, dat de fransche troepen hunnen terugtogt naar Frankrijk voortzetten. Den 6den Januarij werden de drie regementen, die tot de voorhoede van het noorder leger, onder den Hertog van Orleans, behooren, te Brussel verwacht. Het waren de laatste troepen van dat leger, die door genoemde stad trekken moesten, zoodat men rekenen kon, dat voor den 10den Januarij België geheel door de Franschen ontruimd zoude zijn.

— Te Brussel en ook te St. Nicolaas is het tusschen de Franschen en Belgen tot dadelijkheden gekomen.

— De belgiesche grens-plaatsen langs de provincie Noord-Braband, zoo als West-wezel, Hoogstraten, Loenhout, Meer, Zilverbroek en Turnhout zijn thans door belgiesche troepen, van de divisie *Daine*, bezet.

— De tweede kollonne der nederlandsche krijgsgevangenen is, naar luid van de belgiesche bladen, te St. Nicolaas met geene mindere bereidvaardigheid ontvangen dan de eerste. Onze officieren worden door die der Franschen als wapenbroeders behandeld.

— De dagbladen van Antwerpen beklagen zich, dat sedert eene maand geen enkel vreemd schip aldaar is aangekomen.

— Van Bath schrijft men, dat de kapitein ter zee *Rijk*, kommanderende Zr. Ms. linieschip *de Zeeuw*, na dat schip in het dok van Vlissingen in veiligheid gebragt te hebben, om aldaar gedurende den winter te verblijven, eergisteren met een groot gedeelte der equipagie van dien bodem te Bath is aangekomen; deze manschappen zijn bestemd, om het garnizoen van dat fort te versterken, even als bereids een gedeelte dierzelfde equipagie in de forten Lillo en Liefkenshoek gelegd is, tot dat de *Zeeuw* het dok weder verlaten kan. Naar men voorts [illegible] bestemd, om, wanneer de kapitein ter zee *Bucus*, kommanderende de zeemagt op de boven-Schelde, door het ijs verpligt zal worden met de zeeschepen naar Vlissingen af te zakken, aldaar het bevel te voeren over de flotille en verdere zeemagt, die gedurende den winter, ter verdediging der forten Bath, Lillo en Liefkenshoek aldaar zal verblijven.

LONDEN, den 5 Januarij.

De graaf *Pozzo-di-Borgo* bevindt zich thans hier en heeft reeds een aantal bezoeken van de vreemde ministers en andere personen van rang ontvangen.

— De welleevende toon in de aanspraak, waarmede de graaf *d'Appony* den Koning der Franschen, namens het corps diplomatiek, bij het intreden van het nieuwe-jaar heeft geluk gewenscht, heeft hier een zeer gunstigen invloed op den prijs der fondsen gehad.

— Er is hier eene nieuwe leening geopend voor dona *Maria*.

PARIJS, den 4 Januarij.

Bij gelegenheid van het nieuwe-jaar heeft de graaf *d'Appony*, de oostenrijksche ambassadeur, aan het hoofd van het corps diplomatiek, waaronder men ook den hollandschen chargé

d'affaires, den heer *Fabricius*, opmerkte, den Koning in eene aanspraak geluk gewenscht en betuigd, dat de Souvereinen, die zij vertegenwoordigen, hetzelfde verlangen koesteren als Z. M., te weten, het handhaven van den vrede en het verzekeren van eene toekomst van rust, orde en binnenlandsche welvaart aan Frankrijk. Tot die belangrijke uitkomsten, meende hij, dat men geraken zou, en dat daarvoor de eensgezindheid van álle de Hoven en de persoonlijke gevoelens des Konings borg bleven.

Z. M. heeft in zijn antwoord zijn genoegen betuigd, dat de wenschen der Souvereinen met de zijne overeenstemmen, om den vrede te behouden en aan Europa, even als aan Frankrijk, de voortduring van dien staat van rust te verzekeren, die voor de inwendige goede orde van álle landen en voor de bevordering van hunne welvaart zoo noodzakelijk is. Z. M. uitte de hoop, dat in den loop van dit jaar nog nieuwe waarborgen bij de reeds verkregene gevoegd zullen worden, om de goede verstandhouding, die zoo gelukkig tusschen álle de Mogendheden heerscht, te bestendigen. Daartoe zouden álle zijne pogingen strekken.

De heer *Dupin* heeft, als president van de Kamer der Gedeputeerden, in zijne aanspraak den Koning geluk gewenscht over de behouden terugkomst zijner dappere zonen uit het leger, en voorts gezegd:

»Men zal niet langer twijfelen, dat onze gematigdheid door kracht wordt ondersteund. Wanneer Frankrijk, zoo belangeloos voor zich zelve, alléén bedingen voor zijne geallieerden maakt, kan zijne stem niet missen van gehoord te worden. Europa zal, ziende hoe wij oorlog zouden voeren, de noodzakelijkheid gevoelen om zich met [illegible] om het behoud van den [illegible]

»Bij den zoo edelen roem, door onze wapenen verkregen, zullen wij dien voegen, welke ons als wetgevers wacht, zoo wij goede wetten weten te geven, wij zullen trachten onze instellingen te volmaken, daar deze alléén de binnenlandsche rust kunnen verzekeren, de erkentenis der burgers verwerven en [illegible] doen rusten."

De Koning heeft hierop geantwoord, dat goede wetten de beste waarborg waren voor Frankrijks instellingen, die hij bezworen had te handhaven en die in het afgeloopen jaar aan aanrandingen waren blootgesteld geweest, waarover de sterkte van zijn bestuur had gezegevierd. Diezelfde sterkte had hem ook de middelen gegeven om den buitenlandschen vrede te behouden. De togt naar Antwerpen had gestrekt om de traktaten te doen uitvoeren en Frankrijk te waarborgen tegen gevaren, waaraan eene vijandige politiek het had blootgesteld door eene verzameling van krijgsmagt, te nabij de fransche grenzen en die het bedreigen kon. Hij hoopte, dat die gevaren thans verwijderd waren door de trouw, met welke Frankrijk zijne verpligtingen vervuld had, waarin het voort zoude gaan, zich onthoudende van dien veroveringsgeest, die niet meer van dezen tijd is, en die alléén geschikt is om aan hen, welke zich daardoor laten wegslepen, álle de rampen te berokkenen, die het menschdom kunnen bedroeven. Met medehulp der Kamers en met den steun der Natie vleide hij zich die hagchelijke omstandigheden tot een goed einde te brengen. Hij verheugde zich over het deel, dat zijne zonen gehad hebben in de gevaren en den roem der armee, onder de muren van Antwerpen, en betuigde de Kamer zijnen dank voor hare gevoelens.

— Het door den heer *Gendebien* dezer dagen aan de belgische Kamer gedane voorstel, om den Leeuw van Waterloo te vernietigen, heeft hier bij velen een zeer onaangenamen indruk gemaakt. Een der liberale bladen merkt aan, dat die Leeuw den Franschen weinig hindert, vermits het gedenkteeken der nederlaag bij Waterloo door honderd overwinningen wordt opgewogen; dat het allerminst den Belgen past, om Frankrijk als door die nederlaag vernederd te doen voorkomen, en om dien Leeuw als een gedenkteeken van nationalen roem te beschouwen, vermits men zich niet herinnert, dat de Belgen, op hun zelven, ergens anders op een slagveld zijn geweest dan 1831 bij Leuven.

Dat zelfde blad, hetwelk voor het overige de belgische revolutie krachtig ondersteunt, drukt zich heden aldus uit: »De volken, even als bijzondere personen, gaan te grond door ondankbaarheid, en slechts voor de zwakken is dankbaarheid eene last. Indien Frankrijk zijne hand, die de Belgen ondersteunt, terugtrok, dan wilden wij wel eens weten, op hoe veel de eerste pogingen hunner nationaliteit ter beurze zouden genoteerd worden; hoe zij van de magtigen der heilige alliantie de vrijheid der Schelde zouden bekomen, en met hoe veel vernederingen zij de eer zouden koopen, om aan de tafels der Koningen te worden toegelaten. Een schop van den voet der soldaten, die de Citadel van Antwerpen hebben vermeesterd, zoude de Leeuw van Waterloo ter aarde werpen. Zoo verdient de [illegible] der Belgen te regt gesteld te worden."

(Van den kant der Engelschen is het voorstel van den heer *Gendebian* weinig beter opgenomen.)

FRANKFORT, den 5 Februarij.

In berigten van de poolsche grenzen, van den 16den December, wordt gesproken van eene voortdurende vermeerdering der russische troepen langs de pruissische grenzen.

Brieven uit Berlijn van den 1sten dezer behelzen onder andere het volgende: »De overgave van de Citadel van Antwerpen heeft ook alhier eenen zeer diepen indruk gemaakt. Wat Holland ook in andere opzigten door die verdediging der Citadel moge gewonnen hebben, hetzelve heeft zich daardoor buiten álle bedenking in de achting van Europa tot eene hoogte verheven, welker belang voor hetzelve onwaardeerbaar groot is. Met eere het onderspit te delven is vaak roemrijker dan de luisterrijkste zegepraal.

— De gewezen minister *Sebastiani* is te Rome. Ook is sir *H. Seymour*, de engelsche minister aan het hof van Florence, die verleden jaar vruchtelooze pogingen aangewend heeft om Zijne Heiligheid tot de nieuwe staatkunde van Frankrijk en Engeland mitsgaders tot liberale begrippen te bekeeren, weder te Rome komen zetelen. De komst dezer beide personen baart veel opziens.

— Te Ancona is de vrouw van den generaal *Ca*-

bières met twee zijner zonen aangekomen.

— Volgens berigten uit Semlin, te Weenen ontvangen, heeft de Grootvizier een leger verzameld, sterk genoeg om aanvallenderwijze tegen *Ibrahim-pacha* te kunnen oorlogen.

ASSEN, den 10 Januarij.

Het nieuws heden avond aangekomen is hoofdzakelijk het volgende:

Van 's Gravenhage onder dagteekening van den 9den: « Men zegt, dat het antwoord der Regering, op de jongste voorstellen van Frankrijk en Engeland, heden zal afgezonden worden en dat hetzelve bestaat in een tegen-ontwerp.»

En van Parijs, onder dagteekening van den 6den: « Een courrier, gisteren nacht bij het ministerie van buitenlandsche zaken aangekomen, moet aanleiding gegeven hebben tot eene zamenkomst aldaar van den minister van Belgie met den minister van Pruissen, die er gisteren nogmaals eene conferentie hebben gehad. Men verhaalt, dat eene nota, door den hollandschen minister aan lord *Palmerston* overhandigd en strekkende tot eene definitive schikking, [illegible] is, en dat de graaf *Pozzo di Borgo* kennis moet gedragen hebben van die nota.

Er zouden ook weder zeer belangrijke depêches uit Madrid zijn ontvangen.»

Heden [illegible] welschapene [illegible], [illegible] echtgenoote van L. P. PRINS,
Wolvega, *Med. Dr.*
den 4 Januarij 1833.

Door Mr. *G. L. Kniphorst*, Notaris te Meppel, zal, van wege de gebroeders *J.* en *H. Venger* en op daartoe bekomen regterlijke autorisatie, op Maandag den 14den Januarij 1833, des avonds te 6 uren, in het wapen van Zwolle te Meppel, publiek bij inzate worden geveild en op Maandag den 21sten dierzelfde maand, ter zelfder ure, ten huize van *Harm Lefferts Oosterveen* aldaar, finaal aan de meestbiedenden verkocht worden: een HUIS EN ERVE, staande en gelegen op de Wetering te Meppel en door *J. Venger* en kinderen aldaar bewoond en in gebruik.

Door Mr. *G. L. Kniphorst*, Notaris te Meppel, zal, van wege de erven wijlen *Fredrik van der Veen* en vrouw, op daartoe bekomen regterlijke authorisatie, op Maandag den 14den Januarij 1833, des avonds te 6 uren, in het wapen van Zwolle te Meppel, publiek bij inzate worden geveild en op Maandag den 21sten dierzelfde maand, ter zelfder ure, ten huize van *Harm Lefferts Oosterveen* aldaar, finaal aan de meestbiedenden verkocht worden: EEN HUIS EN ERVE, staande en gelegen op het Buitenstile te Meppel, thans door *Lubbertus Pastien* bewoond en in gebruik.

Door Mr. *G. L. Kniphorst*, Notaris te Meppel, zal, van wege de erfgenamen van wijlen *Jan Remmelts* [illegible] te Ruinerwold, in het Gemeentehuis te Ruinerwold, op zaturdag den 12den Januarij 1833, des voormiddags te tien uren te beginnen, publiek bij inzate worden geveild en op een alsdan nader te bepalen dag finaal aan de meestbiedenden verkocht worden: een BOEREN ERVE, bekend onder no. 55, staande en gelegen te Ruinerwold, strekkende van af de Markte van Weerwille tot aan de Markte van Uffelte, bestaande uit HUIS en HOF, benevens ongeveer 30 bunder zoo BOUW- als WEIDE- en GROENLAND, benevens BOSCH en beste VEEN-GRONDEN; zoo mede ongeveer ½ bunder BOUW-LAND, gelegen als voren en wel achter het huis van *Aaltje Hendriks Weide-* [illegible] ongeveer een bunder HOOI-LAND, insgelijks als voren [illegible] het Erve van wijlen *Harm Kregel* gelegen.

Nader onderrigt ten dezen ten kantore van opgemelden Notaris verkrijgbaar.

[illegible] *tot hun* [illegible] zijnde om, tegen primo Mei aanstaande, den post van VADER en MOEDER in het GEREFORMEERD ARMEN-HUIS te Vollenhove te vervullen, op een jaarlijksch [illegible], benevens kost en inwoning, worden verzocht, in persoon of door *gefrankeerde brieven*, [illegible] van goed gedrag en kerkelijk lidmaatschap [illegible] 15den Februarij 1833 te vervoegen bij den BOEKHOUDER der DIAKENEN van de hervormde gemeente te Vollenhove, *Jan Baker Doijer*.

Bij *R. J. Schierbeek* te Groningen en *B. Bruins* te Delft is uitgekomen en voorts alom te bekomen: 1 BUNDEL, in [illegible] Predikant te Groningen, nagelatene *Leerredenen*, [illegible] — 60.

PRIJS-COURANT der NEDERL. EFFECTEN.

Amsterdam, den 9 Januarij.

Werk. Schuld 2½ pCt.	42¾ à 43	Schatkistbiljetten .	99¾ à 100
Kans-biljetten .	15¼ à 15½	[illegible]	98 à 98
Amort. Syndicaat. .	69¾ à 70¼	Nieuwe inschrijving	78 à [illegible]
Oll. Oorlogsl. .	91¼ à 92	Rentevordering [illegible]	8¾ à 9

Te Assen, bij C. VAN GORCOM, *Provinciale Drukker.*